

TESTIMONI HISTÒRIC pàg 3
Troben un projectil de la Guerra Civil en una antiga fàbrica d'Esplugues

TRENCAR BARRERES pàg 14
Joves de Sant Joan ensenyen a la gent gran a fer servir el mòbil

líniatres

9 anys

esplugues · sant joan despí · sant just desvern Juliol 2022 · Núm.106 · liniatres.cat

Llum verda al carril bus per entrar a Barcelona per la B-23

Liciten l'esperat projecte que farà que la comarca millori la connexió amb transport públic amb la capital pàg 16

Foto: Generalitat

Guanyar una joia

Esplugues, a punt de comprar l'Espai Corberó pàg 10

SANT JOAN pàg 18
Els Premis Despí reconeixen quatre comerços emblemàtics

MANIFESTACIÓ pàg 14
El Fòrum Social reclama una sanitat pública millor

A FONTS pàgs 12 i 13
L'urbanisme que ve: fer la metròpoli més habitable

ALUMINI - VIDRES
OBRES INTEGRALS

home homing

vidres • miralls
claraboies • alumini

projectes integrals
i execució d'obra

*Si ho pots somiar,
nosaltres ho podem
fer realitat*

cuinescat

Gremi de reformes
d'interiors, cuines
i banys de Catalunya

Padilla, 243 • 08013 Barcelona
Tel. 93 881 77 06 • admin@home-homing.com
www.home-homing.com
• Magatzem: Ptge. Utset, 3

Amb
la
clàssica

Cat **W**úsica
35
anys!

L'última defensa de Barcelona

» La troballa d'un projectil de la guerra a Esplugues constata la resistència republicana al Llobregat
 » La humitat de la terra ha mantingut intacte l'artefacte, que va ser retirat pels TEDAX dels Mossos

Francisco J. Rodríguez
BAIX LLOBREGAT

La Vanguardia del dia 25 de gener del 1939 titulava que el riu Llobregat podia ser "el Manzanares de Barcelona", en clara al·lusió a la defensa de Madrid davant del feixisme al crit de 'No pasarán!'. En el moment que es repartia aquella edició les tropes nacionals havien arribat a la riba dreta del Llobregat i es preparaven per assaltar la capital catalana i les localitats limítrofes.

Davant d'aquesta situació, la resistència republicana va col·locar peces d'artilleria a Cornellà, Esplugues i altres punts de la comarca per impedir, o almenys entorpir, l'avanç dels nacionals. També hi van enviar soldats, que havien de repel·lir l'empenya feixista en unes trinxeres que amb prou feines els arribaven a l'altura dels genolls. La munició, a més, escassejava, i l'armament tampoc era res de l'altre món.

Els nacionals, per la seva banda, i per limitar al màxim el nombre de baixes a l'hora de creuar el Llobregat, van instal·lar artilleria a Sant Ramon Nonat que apuntava cap a aquests punts de defensa improvisats, instal·lats entre garrofers i edificis. Aquell matí del dia 25 de gener del 1939, un canoneig de cobertura va intentar inutilitzar una bateria republicana instal·lada a la Plana, a Esplugues. I més de 80 anys més tard, un d'aquests projectils ha tornat a veure la llum del dia.

La troballa va tenir lloc el passat 29 de juny durant unes obres a l'antiga fàbrica Braun d'Esplugues, ubicada a l'avinguda del Baix Llobregat, i demostra que el pas del Llobregat no va ser precisament un passeig militar. Així ho destaca a *Línia Tres* Jordi

Una imatge del projectil (esquerra) i de l'indret on s'ha trobat, a l'antiga fàbrica Braun d'Esplugues. Foto: Mossos

Amigó, arxiver municipal de Sant Just Desvern i expert en l'ofensiva nacional a la comarca, que va acabar amb la caiguda de Barcelona el 26 de gener del 1939.

RISC D'EXPLOSIÓ

L'artefacte va ser retirat pels TEDAX dels Mossos d'Esquadra, ja que encara hi havia el risc que esclatés. Amigó detalla que si el material que conté el projectil no ha explotat és perquè la humitat que ha rebut per estar enterrat ha evitat que s'escalfés, que és el que hagués provocat una deflagració.

Sense anar més lluny, fa pocs dies es van produir explosions de bombes de la Guerra Civil que encara hi havia disseminades a Corbera d'Ebre, a la Terra Alta, que van detonar a causa dels incendis que afecten aquella zona.

El projectil, o granada d'artilleria, com la defineix amb exactitud Amigó, podria correspon-

dre al calibre 7,5. Es tracta, per tant, d'un explosiu perillós. De fet, l'arxiver recorda que poc després del final de la guerra un grup d'infants de Can Clota van trobar càrregues de trilita al solar on ara hi ha la comissaria dels Mossos. Era armament que havia quedat abandonat i la canalla, aliena al perill, va començar a jugar amb els projectils, amb tanta mala sort que van esclatar i van matar-los.

DEFENSA INESPERADA

Sigui com sigui, la troballa de la granada demostra que els nacionals van trobar-se més resistència de l'esperada al Llobregat. Amigó recorda que hi ha molts testimonis de soldats i oficials nacionals que així ho van deixar per escrit, com per exemple el capità Álvarez de Lara, que en les seves memòries expressa sorpresa per la defensa que van haver de su-

perar a les portes de Barcelona. I, tot i que el discurs oficial del nou règim va destacar que la presa de Barcelona va ser fàcil, als seus fulls de servei els soldats van fer constar que el pas del riu va ser

Els soldats nacionals van trobar més resistència al riu Llobregat de l'esperada

dificultós i sota una pluja de projectils. L'objectiu, amb tot, era aconseguir reconeixement, medalles i ascensos.

UNA FOSSA A SANT JOAN DESPÍ

Una altra prova que l'aproximació a Barcelona no va ser precisament plàcida per a l'exèrcit de Yagüe i Solchaga —els dos generals que van encerclar la capital—

són els combats que es van produir a la comarca. "Barcelona no es va ocupar sense disparar un tret com van dir, això és mentida", sosté Amigó, que comptabilitza una vintena de soldats, entre nacionals i republicans, morts en escaramusses a Esplugues i Sant Pere Màrtir el dia 26.

És més, a Sant Joan Despí hi ha una fossa on hi ha enterrats 11 soldats republicans que van morir en aquells combats. I el 2017, ERC va impulsar una moció al Ple d'aquella localitat demanant la localització exacta del fossar i la seva dignificació i estudi.

Finalment, i malgrat aquests últims intents de frenar l'avanç feixista, Barcelona acabaria caient, provocant, de retruc, l'èxode de milers de persones que, juntament amb les autoritats republicanes, van fugir en direcció a la frontera francesa mentre eren metrallades per l'aviació.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniatarxa

facebook

twitter

instagram

La lupa

Transformem la mobilitat

per Dolors Sabater (CUP-Guanyem)

Foto: Albert Segura/ACN

Davant l'emergència climàtica, la crisi de combustibles fòssils i la creixent xifra de morts a causa de la contaminació, la urgència per canviar els models de mobilitat és cada cop més imperiosa. Cal donar resposta a les necessitats de mobilitat de la població d'aquest país, així com a la salut pública, tenint en compte, a més, que som una població cada cop més empobrida per la constant precarització de la vida. D'una banda, la falta d'inversions en infraestructura ferroviària i en transport públic, col·lectiu, no contaminant i no radial, en general, i de l'altra, la persistència de l'Estat i de la Generalitat a promoure models del passat, basats en el vehicle privat, ens perjudiquen greument. Perjudiquen de forma directa la salut pública, l'economia familiar i la qualitat de vida de la majoria de la gent, especialment de la gent treballadora i de la que es dedica a sostenir i a tenir cura de la vida. Amb perspectiva de gènere, el biaix en la inversió pública respecte a la mobilitat és rotundament patriarcal i masculista. Aquest model del passat, a més, en requerir un constant creixement en infraestructures viàries, té un efecte depredador envers el paisatge, l'equilibri ecològic i la preservació de terres necessàries per als conreus, perjudicant, de retruc, la sostenibilitat alimentària.

En aquest context, diumenge 29 de maig van coincidir dos esdeveniments molt rellevants. Ambdós festius i reivindicatius. Ambdós impulsats per la societat civil organitzada des d'una perspectiva transversal, àmplia i diversa. Ambdós motivats per infraestructures viàries provinents del franquisme. Al Baix Besòs es tallava l'autopista C-31, en el marc del *Transformem*, i al Vallès se celebraven els 30 anys de lluita contra el Quart Cinturó, un projecte viari que, sorprenentment, el joc brut auto-

nòmic de l'Estat ha tornat a posar a l'agenda política de la Generalitat tot just fa unes setmanes. Poden semblar infraestructures molt diferents, però totes dues responen al mateix model i provenen de la mateixa època. Simplement que una funciona completa des del 1969 i l'altra només s'ha fet a trams. L'autopista del Maresme va ser pensada per facilitar l'ús del vehicle privat, llavors incipient i element essencial del *desarrollismo* que atorgava coartada de progrés i modernitat a la dictadura. L'altra, rescatada ja en ple règim del 78, seguint la màxima de posar el vehicle privat com a element central des d'on pivotar la mobilitat, també de les mercaderies. L'autopista del Maresme, pensada per donar servei a la gran Barcelona, des d'una perspectiva lúdica i comercial, al preu de destrossar pobles i ciutats i deixar-los sense connectivitat interna. El Quart Cinturó, pensat per donar servei a la gran Barcelona i als seus polígons industrials externalitzats, al preu de destrossar conreus, paisatges, patrimoni històric, aqüífers i ramats. Totes dues infraestructures, grans negocis de ciment i promotors.

Des de fa 30 anys, la lluita popular contra el Quart Cinturó ha mobilitat pobles, pagesia, veïnat i organitzacions polítiques de tot el Vallès. En canvi, la consciència i la mobilització envers l'autopista a Badalona ha sigut més tardana, sempre latent però impregnada d'impotència, i ha passat d'estar centrada durant molts anys en la reivindicació d'uns laterals que permetessin una certa permeabilització i que compensessin la mobilitat interna que l'autopista obtura a l'actual replantejament obert envers la seva completa transformació o supressió, tant per raons urbanístiques com de contaminació.

El febrer de l'any 2018, quan es van complir els 50 anys de l'existència de l'autopista que va partir per la mei-

tat Badalona, el debat es va fer més viu, i els que llavors governàvem vam prendre un compromís públic respecte a aquesta ferida oberta, fent-nos ressò d'una voluntat popular que cada cop es feia sentir més. Preteníem convertir l'aniversari en un gran debat ciutadà sobre el futur d'aquesta descomunal barrera, amb diferents actes i debats, i tallant l'autopista durant la setmana de la mobilitat, el setembre d'aquell 2018, per ocupar-la amb el que havia de ser un procés participatiu sobre el model de ciutat. No partíem de zero. Ja havíem fet alguns deures. Partíem d'un estudi que definia diferents propostes d'actuació i que havia de ser el guió per abordar un debat de ciutat imprescindible: com convertir el 'mur' en node de serveis i oportunitats. Oriol Lladó, llavors regidor de l'àmbit de Badalona habitable, manté publicats al seu bloc *Connexions #Badalona* diversos articles on en parla amb detall. En aquell moment no podíem preveure que tot quedaria truncat per la moció del PP i del PSC, que a mitjans de juny va interrompre el govern del canvi. Els posteriors governs van abandonar el projecte, però la societat civil no va parar mai de treballar-hi.

La gran gesta protagonitzada per FAMPAS i *Transformem*, el 29 de maig de 2022, aquell espectacular tall de l'autopista C-31 i l'ocupació de la via amb desenes d'activitats cíviques, lúdiques i reivindicatives en defensa de l'escola pública i d'un altre model de ciutat, és un gran impuls per a una lluita imparabile. Per un altre model de mobilitat i per una transformació d'aquesta barrera indecent.

Al Vallès i a Badalona, i a tot el país, la mobilitat del segle XXI passa per invertir en tramvies i trens no radials, en carrils bici i en transports col·lectius i per anar deixant el vehicle privat en molt darrer terme.

Aquí es piula

El Twitter en paper

@nandocruz32

[Sobre la importància del Cruïlla 2022] Cuan-do Juan Luis Guerra preguntó al públic, quedó clar que en el Parc del Fòrum había barceloneses de toda Latinoamérica: Ecuador, Perú, Colombia, Venezuela, Cuba... De repente, un macrofestival barcelonés reflejaba la diversidad demográfica de la ciudad.

@santaloester

Avui, a la platja, una dona jove ha dit: "Quin repetell de sol!", una paraula preciosa que feia temps que no sentia. També la podem fer servir per descriure accions com "arrepellar-se" o "fer el repetell". Ara que fa calor, és el moment ideal per dir-la cada dia. #Llengua #Català

@AdriPujol

Per cobrar una feina de cinquanta euros (menys el 15% d'IRPF), acabo de presentar pressupost, factura, declaració responsable del proveïdor, paper del banc signat per l'entitat, declaració d'Hisenda d'estar al dia de pagaments i els meus ous *morenos* al bany maria.

@AlbertLloreta

Fun facts sobre TikTok: només fa cinc anys que existeix. Ha crescut el doble de ràpid que Facebook. L'usuari mitjà s'hi passa el doble de temps que l'usuari mitjà d'Instagram. Avui és el doble de gran que l'any passat. El seu algorisme és un secret protegit pel govern xinès.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Alba Losada (districtes de Barcelona), Gerardo Santos (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga

Dipòsit Legal: B 12320-2013

García (Vallès), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Anna Utiel (Montserrat) i Toni Delgado (Esports)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri
Controller: Mauro Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

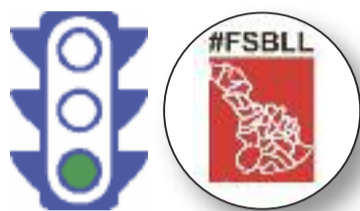
La clau

Aj. de Sant Joan

L'Ajuntament de Sant Joan Despí ha posat en marxa una iniciativa que busca trencar la bretxa digital que afecta la gent gran. Per això, ha creat un equip de joves que recorren els carrers del municipi per ajudar gent gran a fer servir el mòbil.

pàgina 14

Fòrum Social

El Fòrum Social del Baix Llobregat, integrat per partits, sindicats i entitats veïnals, ha sortit al carrer per reclamar a la Generalitat una millor sanitat pública i que s'hi dediquin recursos per impulsar l'atenció primària.

pàgina 14

Generalitat

Han estat prop de dues dècades d'espera, però finalment la Generalitat ha licitat les obres de construcció d'un carril bus d'entrada a Barcelona per la B-23.

Aquest vial millorarà la connectivitat de la comarca i ajudarà a reduir la contaminació.

pàgina 16

El + llegal

líniatres.cat

- 1 Primer pas perquè l'edifici 'El Barco' d'Esplugues passi a la història
- 2 Troben un projectil de la guerra civil a una antiga fàbrica d'Esplugues
- 3 Coques contra la soledat de la gent gran: la revetlla de Sant Joan més solidària
- 4 La Generalitat inverteix un milió d'euros per prevenir incendis a Collserola
- 5 Un any sense la Yaiza

L'Olucha

per Susana Pérez

Em declaro fan número u de Rosa Olucha. A hores d'ara, no crec que hi hagi ningú que no sàpiga qui és (escrit així: amb article determinant davant del cognom, perquè és com s'esmenta els grans). Quatre pinzellades per als despistats: fa un parell de setmanes va viralitzar a Twitter un vídeo de l'actor i presentador Santi Millán cardant amb una dona que no és la seva parella. L'Olucha és la dona de Millán, protagonista involuntària d'aquesta història i qui ha sabut capgirar la trama per donar una lliçó a una Espanya hipòcrita, en el millor dels casos, o castrada, en el pitjor.

Després de la viralització del vídeo, moltes persones es van lamentar perquè van entendre que l'Olucha havia estat víctima de la infidelitat del seu marit. Però aquestes persones estaven equivocades, i així els hi va dir ella a través de les seves stories d'Instagram:

"A todos los que me preguntáis '¿cómo estás?' o me decís cosas tipo 'lo siento, tienes todo mi apoyo', os comento: Yo estoy bien. Deberíais preguntaros cómo está él. Es él quien ha sufrido un ataque a su intimidad, que, por cierto, es delito. Su intimidad. Suyas y de nadie más. No tenéis que sentir pena ni apoyar a nadie. Yo no soy una víctima y aquí no hay ni bandos ni propiedades. Ni él es mío ni yo soy suya".

L'Olucha l'encerta quan enfoca el tema, no com una infidelitat –quin escàndol!–, sinó com el que

és: un delictes. Un delictes contra la intimitat de l'actor i presentador Santi Millán tipificat al codi penal. I és tan delictiu difondre el vídeo pel seu caràcter íntim i privat com la seva redifusió, de manera que els milers d'usuaris que van participar en la propagació d'aquest contingut a través de repiular-lo a Twitter o de compartir-lo a

violència sobre les dones en nom de l'honor, el desig, la gelosia, la prepotència, la superioritat masculina o qualsevol altra bajanada. La llei de "la maté porque era mía", com deia la cançó, és encara present.

L'Olucha l'encerta de nou quan ens demostra que hi ha molts tipus de família. I ens explica que la seva, per exemple, es fonamenta en la llibertat, el respecte i la tolerància. No totes les parelles tenen la fidelitat com a valor suprem. Ans al contrari, som una societat hipòcrita que, en general, prefereix lluir cornamenta abans que establir una relació fonamentada en la comunicació i l'honestedat.

Com a l'Olucha, em fa molta mandra veure que a hores d'ara el sexe consentit i privat continua causant escàndols. I encara em fa més mandra que, quan es fa públic, la majoria s'apiada de la dona. No deixa de ser curiós que ningú es compadís dels homes d'altres casos d'intimitat viral, com ara el de l'expolítica Olvido Hormigos o el de l'extreballedora d'Iveco. Per no parlar que les relacions que no es basen en la fidelitat no només no es comprenen, sinó que sovint són objecte de mofa. Tot això és un signe inconfusible que el patriarcat ens habita.

Foto: @rosaluocha

WhatsApp són còmplices d'un delictes i podrien ser castigats, fins i tot, amb penes de presó.

L'Olucha l'encerta quan recorda que ningú és propietat de ningú. La violència contra les dones continua vigent –tot i ocupar encara un espai petit als mitjans de comunicació– i està apuntalada a la "llei de la propietat". Homes de qualsevol edat i classe social exerceixen la

Línia Tres no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#RenfeGratis

#ElsÀudiosDeVillarejo

#GoodbyeBoris

@Catinformacio: Pedro Sánchez anuncia una bonificació del 100% en els abonaments de Rodalies Renfe entre l'1 de setembre i el 31 de desembre del 2022.

@Pulitologu: M'encanta que hi hagi tot un sector de gent que vulgui vendre que Ferreras és una poma podrida en un cistell ple de pomes periodístiques impecables.

@QuimMonzo: Les cadenes britàniques de televisió informen de la dimissió de Boris Johnson amb la sintonia de Benny Hill de fons.

Mirada pròpia

En Valerià Pujol i els alumnes fracassats

per Xavier Godàs

El meu fill acabarà per completar aquest any primer d'ESO a l'IES Jaume Almera de Vilassar de Dalt. Un curs que va començar bé, però que després de les vacances de Nadal va anar pel pedregar. Hem passat uns mesos de notificacions diàries i d'informes setmanals de deures per fer, mala conducta i un reguitzell d'expulsions de l'aula. Us podeu imaginar que tot plegat ha estat degudament amanit amb converses amb el seu tutor i amb el cap d'estudis. A casa també hi ha hagut ambient: control de tasques, converses allisonadores, algun càstig...

El cas és que el nano ha fet una entrada triomfal a l'adolescència, d'un dia per l'altre. I l'institut ha estat el seu principal objectiu. Allà s'ha estat dedicant a interferir en les classes i a respondre l'autoritat del professorat. Segons n'he tret en clar, el seu mòbil ha estat el més profund dels avorriments, conjugat amb una ràbia que ni ell sabia explicar-se. Una total manca d'interès per les matèries i una prístina insatisfacció sobre com es donen les classes. Amb això no voldria donar a entendre que el meu fill és innocent o una víctima del sistema. Ell és el responsable del seu comportament i l'ha de corregir. De fet, l'està corregint. Ara bé, també el comprenc.

El comprenc perquè jo mateix vaig ser un fracàs escolar de manual quan cursava el BUP. És més, no vaig passar de segon curs (que, això sí, vaig fer dues vegades amb idèntics resultats: vuit *Molt Deficient* amb totes les lletres i números). El meu mòbil per a notes tan galdoses fou dedicar-me amb una colla d'amics a fer la revolució. Llavors estava convençut que estudiant reproduïem el sistema. Vaig perdre tota corretja de transmissió amb l'aula. Jo i els meus col·legues ens saltàvem les classes un dia sí i l'altre també (llavors es podia fer: no et tanquen a dins del recinte escolar ni et fregien a informes). Eren molt més interessants les nostres converses en qualsevol racó de Vilassar o al voltant de la taula d'un bar que estar-se assegut en un pupitre mentre et recitaven la lliçó. Què voleu que us digui, tinc present aquella sensació d'avorriment mortal a l'hora lectiva. També que els meus suspensos inapel·lables em patines-

sin absolutament. Ni un bri de sentiment de culpa per suspendre a cabassos, la veritat sigui dita.

Però jo i els meus companys de transgressió revolucionària adolescent no ens perdiem cap classe d'en Valerià Pujol, en Valeri. Ens donava literatura espanyola. Tanmateix, jo no hi anava tant per la matèria com per la referència que era per a nosaltres en Valerià. Era un mestre, vaja, en el sentit que no es limitava a ensenyar el que sabia, sinó que anava més enllà: compartia la seva saviesa amb habilitat.

En Valerià era un personatge. Impartia la classe amb un fil de veu enronquit, de conjunt amb la gran discapacitat física que tenia a conseqüència d'haver patit una poliomièlitis quan era un nano. Però la seva discapacitat mai va ser un fre per a la seva mobilitat entre nosaltres. Assegurava la seva presència a banda de les difi-

nor per a nosaltres. Però ell en sabia molt més, per això ens l'escoltàvem. Entenguem-ho bé: en Valeri no era un *profe* enrotllat, era un mestre amb la capacitat d'escoltar-se els seus alumnes i de comprendre els que, com jo, no encaixàvem en els paràmetres de l'aula. I nosaltres reconeixíem amb total naturalitat la seva autoritat.

Jo no vaig poder matricular-me per tercera vegada al curs de segon a l'Institut Jaume Almera. Tenia disset anys quan vaig plegar de la secundària i encara passarien uns quants anys més en què estaria disposat a defensar que tot el sistema educatiu havia de saltar pels aires. Però a poc a poc vaig anar covant la idea que hauria de tornar a estudiar si no volia continuar sent un peó del tèxtil sense horitzó a la vista. I aquí és quan en Valerià tornà a ser clau, des del record de l'experiència de la relació viscuda. El seu mestratge fou un dels ancoratges més importants

del meu canvi de perspectiva. Si ell bandejava les seves pròpies dificultats sent agència, vivint, creant, adquirint i proporcionant coneixement, sent home compromès amb el seu temps i el seu entorn, per què no seguir-ne l'exemple?

Per a tots els que hem estat estudiants complicats, no sabeu fins a quin punt és valuós trobar-se amb un mestre que t'obri horitzons malgrat que en aquell moment no siguis plenament capaç de copsar-los. Perquè s'escolen per alguna banda del teu cervell. I quan aprens a veure'ls, els fas servir per tenir propòsits. En Valerià mai va saber que

fou el meu mestre de referència quan jo era un xaval amb un cacau mental considerable. No ho sabrà mai perquè és mort des de fa trenta anys. Però ho fou i li hi agraeixo.

Per acabar, vull dir que enguany a Premià de Dalt, el municipi d'en Valerià, l'Associació Can Vallerià organitza actes de reconeixement a la trajectòria del mestre. Si cerqueu el seu nom, veureu que en Valerià Pujol deixà una profunda empremta en la literatura catalana: Premi Documenta el 1981, premi de La Crítica l'any següent i el de Carles Riba de poesia el 1983. També la deixà en la militància política d'esquerres. En temps de dispersions conceptuals, desorientacions pràctiques, cacaos normatius i ideologies petitones de consum ràpid val la pena recuperar els mestres amb senderi. No els oblidem, que ens fan falta.

Foto: Pexels

cultats. I si molt convenia, l'arreglèvem i el traginàvem. En Valerià no traspuava la identitat d'una víctima. Al contrari, tot ell era agència. El veïem aparèixer per l'institut amb el seu Dos Cavalls adaptat. No ens generava cap llàstima perquè no el veïem dèbil tot i l'extrema fragilitat del seu cos. Emetia força. I el respectàvem.

El respectàvem perquè ens tractava com persones potencialment lliures, cosa que significa que ell també ens respectava a nosaltres. Als que érem estudiants díscols no ens donava la brasa, cosa que és molt important si ets díscol. S'ajustava al nostre nivell i parlàvem. Moltes vegades de política. Recordo que en més d'una ocasió s'adreçà a mi per preguntar-me què pensava jo sobre tal cosa que havia passat. Que ens demanés el parer sobre qüestions polítiques o d'altres per l'estil era tot un ho-

Les millors perles

Un aficionat persegueix Pep Guardiola per demanar-li una foto. Tots dos van en bici. L'entrenador es pensa que és un lladre i fuig, accelerant. Al final baixa de la bici amb cara d'espatat, com dient "no em facis mal". El vídeo no té preu.

Roben una butaca de la biblioteca de Trinitat Vella. Ri apareix al balcó dels veïns. Ho ha explicat una treballadora de l'equipament a Twitter, amb imatges que no admeten dubtes: la butaca, taronja, és molt reconeixible.

Una embarassada de Texas circula sola per un carril VAO i, quan l'enxampen, diu amb convicció que el fill que porta al ventre és un passatger més, recordant als policies que la llei de l'avortament s'ha derogat perquè els fetus es consideren vides.

Els responsables d'un aquari del Japó es veuen obligats a donar un peix més barat als pingüins per l'augment de preus i els animals s'hi neguen: no obren la boca, giren la cara i, si finalment accepten ficar-se'l a la boca, l'escupen.

Alex Recolons/ACN

LA FOTO

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernández

Montserrat
Tura

Neus
Munté

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Gala
Pin

Xavier
Godàs

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Oriol
López

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

Tribuna

Viagogo, la punyalada al sector musical

per Xavier Marcé, regidor de Turisme i Indústries Creatives de l'Ajuntament de Barcelona i regidor de Nou Barris

Foto: Pexels

Els equilibris sobre els quals se sostenen els sectors culturals són molt fràgils. Tothom coneix els artistes, però molta gent no sap que darrere de la seva feina hi ha qui escriu un guió o qui compon una música; que algú ha dissenyat una posada en escena i un vestuari; que tot plegat implica un equip de persones que l'han produït; que alguna empresa ha venut les entrades i que en algun lloc aquest artista i el públic fan un acte de comunió que es diu espectacle. L'èxit o el fracàs de cadascun d'aquests esdeveniments que configuren el món de la cultura els afecta a tots en alguna mesura. A l'artista en primer lloc, però en un exercici d'encadenament de cadascuna de les peces que els configuren, al final a qui més afecta és a qui ha decidit arriscar-hi recursos i prestigi, és a dir, el productor.

El productor assumeix el cost d'una activitat, posa a la venda les entrades i efectivament assumeix el risc de l'èxit o del fracàs, i cal dir que no sempre se li reconeix la importància de la seva feina ni el mèrit que suposa la incertesa de cadascuna de les seves decisions. Tot plegat, a més a més, en un context d'assumpció de tota mena de responsabilitats: si cal suspendre el concert perquè plou, si el seient que he comprat no té bona visibilitat, si el so no estava ben equalitzat, si l'espectacle era massa curt o si, per qualsevol raó certa o no, el públic (ara convertit inexorablement en client) considera que l'espectacle (també ara inexorablement convertit en producte) no justificava el preu abonat. Sovint es tracta de petites responsabilitats poc rellevants que, per la naturalesa de l'activitat cultural i per la inevitable subjectivitat de cada persona, es diversifiquen individualment i construeixen o destrueixen la credibilitat i el prestigi de cada productor.

Sense empresaris productors, la cultura s'esvairia, potser reduïda a un petit grup de creadors solitaris sense gaire contacte amb la gent o emmagatzemada en repositoris públics més atents, de vegades, al manteniment d'un determinat tipus de cànon que no pas a una socialització real de l'art i de la creació. Per això cal protegir la figura del productor i eliminar tot el que malbarata la seva feina a l'empara de les noves tecnologies i del discurs fàcil de les economies col·laboratives.

En són un bon exemple aquelles plataformes que, sense cap participació directa en el risc de l'espectacle, aprofiten les virtuts de les tecnologies per induir la revenda, apujar el preu de les entrades i, no poques vegades, falsificar-les venent dos cops un mateix seient.

D'entre totes, s'endú la medalla d'or Viagogo. La seva agressiva estratègia ha aconseguit col·locar-la en un lloc privilegiat dins de les pràctiques empresarials mancades d'ètica que compren entrades de tota mena d'espectacles altament comercials per posar-les a la venda a preus molt superiors als originals.

Ras i curt: en un despatx ubicat en un indret indefinit i legalment protegit per una legislació favorable, un programa informàtic governat per robots i algoritmes esgota les entrades d'un espectacle utilitzant falsos clients per revendre-les immediatament. Per això, i passa més vegades de les que voldríem, un espectador pot haver pagat el doble que el que s'asseu al seient del costat sense que els hagi quedat clar que han comprat entrades en plataformes diferents. Evidentment, les reclamacions van a parar al productor de l'espectacle; a l'empresari programador que poca cosa podrà fer-hi davant l'opacitat i l'habilitat legal del revenedor.

Viagogo és un exemple, entre altres, dels negocis que aprofiten la constant transformació de les tecnologies per situar-se a les fronteres de la llei, ateses les dificultats jurídiques per regular el seu marc d'actuació. És una relació tan complexa com la que tenen el dòping i els programes antidòping en el món de l'esport.

Segurament, hi ha dificultats legals per aturar aquesta mena de pràctiques, però hi ha una pregunta que sorprenentment no té resposta. Quina és la raó per la qual un productor no pot decidir quines i només quines plataformes li venen les entrades, prohibint, per tant, a Viagogo que les ofereixi? Quelcom tan senzill com a mínim deixaria clar al client qui està dins de la legalitat i qui actua en el mercat negre. Si consideréssim que la revenda induïda és una mena de dòping cultural, cal constatar que encara estem lluny de fer net en una qüestió que amenaça directament la necessària confiança entre el públic i el productor.

“

Si consideréssim que la revenda induïda és una mena de dòping cultural, cal constatar que encara estem lluny de fer net en una qüestió que amenaça directament la necessària confiança entre el públic i el productor

”

Flaixos

@MarcSarrats: Ara que ve al cas, he recordat la frase de ma mare de vora l'any 2000 que deia: "El tonto d'Estopa és més llest que el llest d'Andy y Lucas".

@AlvaroMunoz: El DIEC2 diu que l'onomatopeia per al batec del cor és 'trip-trap'. Jo un cor que fa trip-trap no sabria si portar-lo al metge o al mecànic.

@joeldiazbrah: Hi ha moltíssimes més persones que creuen que sé com es diuen i no sé com es diuen de les que puc gestionar.

MITJANS DE PROXIMITAT, PERIODISME D'ALTA FIDELITAT.

Perquè a l'AMIC som fidels als mitjans de proximitat professionals i de qualitat, propers a la gent i compromesos amb el bon periodisme. Això és el que ens ha portat a fer 25 anys comptant amb la confiança de 500 mitjans i amb la fidelitat dels lectors; els coneixem bé i treballem per oferir-los la informació més rigorosa de la seva comunitat. Alta fidelitat, perquè estimem la premsa, perquè estimem la gent.

associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

amic25 anys

L'assemblea d'ERC ha elegit Roger Martínez com a candidat de la formació de cara a les eleccions municipals de l'any vinent. Martínez agafa el relleu d'Oriol Torras al capdavant dels republicans, després de dos mandats liderant el grup municipal.

Esplugues, a punt de comprar l'Espai Corberó per tres milions

» L'operació compta amb el vistiplau de l'oposició, que la celebra
» El govern destaca que la ciutat guanyarà un equipament cultural

Francisco J. Rodríguez
ESPLUGUES

Esplugues vol comprar l'Espai Corberó. Es tracta d'una finca icònica d'uns 2.000 metres quadrats ubicada al carrer Església, entre el monestir de Montsió i el pintoresc carrer Montserrat, que va comprar l'escultor Xavier Corberó el 1968 per fer-hi la seva casa. El 1972, a més, hi va fundar el Centre d'Activitats i Investigacions Artístiques de Catalunya (CAIAC), que ofereix un programa docent de tallers de creació artística.

Des d'aleshores, aquest racó de la ciutat ha esdevingut un epicentre artístic que, a partir d'ara, es convertirà en un equipament municipal. Això és el que va assegurar el primer tinent d'alcalde, Eduard Sanz, durant el Ple del juny, quan es va aprovar una modificació de crèdit del pressupost municipal per comprar la finca. L'Ajuntament pagarà tres milions d'euros per l'Espai Corberó, i a falta d'alguns serrells, l'operació s'enllestirà aviat, segons confirmen fonts coneixedores de l'operació.

VISTIPLAU DE L'OPOSICIÓ

L'anunci de compra de l'Espai Corberó va ser molt ben acollit per l'oposició, que va felicitar el govern municipal per l'operació. "Aquesta casa és en un lloc immillorable i forma part d'una zona privilegiada de la qual estem orgullosos", va expressar la regidora dels comuns, Dolores Castro. Per la seva banda, el por-

La 080 va omplir l'espai amb les últimes tendències de moda. Foto: Gencat

taveu del PP, Marcos Sánchez, va qualificar la compra "d'extraordinàriament positiva per a la ciutat", mentre que Gemma García, de Ciutadans, va destacar que amb la compra d'aquesta finca "s'enriquirà el patrimoni de la ciutat".

Per acabar, el portaveu d'ERC, Oriol Torras, va celebrar la iniciativa i va emplaçar el govern de Pilar Díaz a omplir de continguts culturals aquest espai. "Creiem que és molt important el continent, però el govern l'ha d'omplir de continguts", va demanar Torras.

En resposta, Sanz va recordar que Esplugues "guanya un nou equipament cultural", malgrat que no va avançar què té pensat fer-hi l'Ajuntament. Sigui com sigui, el primer tinent d'alcalde considera que el municipi podrà treure "rendiment social i cultural" de l'espai, però també "uns altres rendiments que poden beneficiar la ciutat", sense

especificar-ne quins. Amb tot, l'Espai Corberó és un indret acostumat a acollir actes vinculats amb el món de l'art. Sense anar més lluny, fa uns mesos va ser l'escenari de la 080 Fashion, l'antiga passarel·la Gaudí, que organitza la Generalitat a través del Consorci de Comerç i que serveix d'altaveu de les creacions dels dissenyadors més influents. En aquest sentit, modistes com Avellaneda, Custo, Júlia G. Escrivà o Moisès Nieto van visitar la ciutat per presentar les seves propostes.

CORBERÓ I ESPLUGUES

Xavier Corberó va ser un artista molt vinculat a Esplugues. També és famós per ser el dissenyador de les medalles dels Jocs Olímpics de Barcelona 92. El seu principal llegat a la ciutat, l'Espai Corberó, és un microcosmos laberíntic que agrupa diverses construccions, escultures, estanys i jardins.

La unió del parc dels Torrents es farà realitat a finals de mes

OBRES ▶ Les obres per unir les dues parts del parc dels Torrents finalitzaran a finals de mes, segons han confirmat fonts municipals a *Línia Tres*. L'objectiu de l'Ajuntament és enllaçar dues àrees que formen part del mateix parc per a, d'aquesta manera, crear un espai verd de 16 hectàrees al mateix centre del municipi.

En aquest sentit, s'han obert nous accessos cap a la Baronda i s'ha arreglat l'entrada a les piscines, per on, de fet, els ciutadans ja poden passar.

En una segona fase de les obres d'unió de les dues àrees verdes, prevista per a més endavant, s'acabarà d'adequar la zona del 'bucle' per completar la connexió.

NOU MESOS D'OBRES

Aquestes obres van començar el passat mes de novembre i tenen un pressupost de mig milió d'euros. El camí que uneix les dues parts del parc dels Torrents és una passera d'uns 300 metres de longitud i tres d'amplada, flanquejada per arbres i bancs.

La ciutat es prepara per a les festes de Santa Magdalena

La cultura popular tindrà un pes especial a les festes. Foto: Ajuntament

TRADICIÓ ▶ La Festa Major de Santa Magdalena escalfa motors per omplir la ciutat d'activitats per a tots els públics. Del 21 al 24 de juliol la ciutat viurà un espàrring de les vacances d'estiu amb un programa que posa molt èmfasi en la cultura popular.

Aquests actes tindran especial rellevància el divendres 22 de juliol, amb el Ball de Ginjoler i els balls de nans, Gegants, Bastons i del Babau, a més de l'actuació dels castellers. Això serà a les set de la tarda, i una hora

més tard se celebrarà la missa solemne i ofrenes a la parròquia de Santa Magdalena, epicentre de la celebració.

L'endemà, dia 23 al matí, hi haurà un concurs de tapes i aperitius obert a tothom, organitzat per la Colla de Bastoners. Aquell dia se celebrarà un dinar popular i la Processó del Ferro. El dia 24 la festa arribarà a la seva fi amb un esmorzar popular, una diada castellera i un concert a la tarda als jardins de Can Tinturó.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

LES PERSONES QUE ESTAN FUGINT ET NECESSITEN

DONA ARA A

ayudaucrania.com

Bizum – Codi: 01151

ES86 2100 2262 1802 0040 3932

**UNHCR
ACNUR**

La Agencia de la ONU para los Refugiados
comité español

Xavier Matilla (esquerra), Sandra Bestraten (centre) i Manuel Sánchez-Villanueva Beuter (dreta) a Espai Línia. Foto: Francisco J. Rodríguez

Navegar per la Ronda Litoral de Barcelona, recollir fruita i verdura d'un hort en ple passeig de Gràcia o passejar per un Eixample ple de gratacels convertit en la versió catalana de Manhattan. Podrien semblar escenes extretes d'una pel·lícula de ciència-ficció, però són idees d'arquitectes de tot el món que han especulat sobre el futur de Barcelona, amb imaginació i "optimisme radical". Ho han fet amb motiu de l'exposició *99+ imaginaris*, emmarcada en la programació del Festival Model, promogut per l'Ajuntament de Barcelona i el Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC) i que el mes passat va ajudar a "redefinir" el present de la ciutat, imaginant "la possibilitat d'un futur diferent, més equitatiu i just".

Imaginar. Pensar en la Barcelona del futur en clau urbanística. En la metròpoli que ens espera. Això és el que també ha volgut fer el *Línia* ajuntant en una mateixa taula l'arquitecte en cap de l'Ajuntament de Barcelona, Xavier Matilla, la presidenta de la demarcació de Barcelona del COAC, Sandra Bestraten, i l'arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor de projectes arquitectònics a la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC), Manuel Sánchez-Villanueva Beuter, a Espai Línia. Potser sense tant "optimisme radical" i amb unes quantes dosis més de possibilisme, però exactament amb la mateixa voluntat: pensar en la ciutat metropolitana que ve.

EL SANT GRIAL DE L'EQUILIBRI

Cap a on anem? Cap a on hem d'anar? Si hi ha algun far de consens en tot aquest debat, podríem dir que és el de preservar un equilibri dels usos urbans que faci de Barcelona i la seva rodalia una metròpoli cada cop més habitable. "Aquest preuat equilibri ha estat un dels valors de continuïtat històrica des que es van restaurar els ajuntaments democràtics, però actualment hi ha àmbits en els quals està clarament en risc", apunta Matilla per començar.

Com naturalitzar la ciutat? Com generar autosuficiència? Com projectar un nou model de mobilitat? Com gestionar la densitat de la metròpoli? Som en un moment complex i alhora apassionant. Barcelona, com la resta de metròpolis capdavanteres del món, es debat amb intensitat. L'urbanisme està en estat d'ebullició. I és en aquests moments quan és més necessari que mai pensar en gran i aixecar la mirada.

Com fa Bestraten, que de seguida que surt la paraula "naturalització" a la conversa s'afanya a parlar de Montjuïc, la muntanya oblidada. "El nostre Central Park", en paraules de la presidenta de la demarcació de Barcelona del COAC. "No l'acabem d'abraçar. Falta aconseguir treure les barres que no ens permeten, de for-

L'urbanisme que ve: buscant l'equilibri

Una taula. Una gran pregunta. Tres professionals del gremi per respondre-la. Ajuntem l'arquitecte en cap de l'Ajuntament de Barcelona, la presidenta de la demarcació de Barcelona del Col·legi d'Arquitectes i un arquitecte independent per parlar d'urbanisme i metròpoli. Per debatre cap a on anem. Per imaginar.

ma massiva, utilitzar la muntanya, arribar-hi i convertir-la en un passeig més amable. Hem d'abraçar Montjuïc", argumenta Bestraten mentre Beuter també reivindica la necessitat de potenciar els espais verds i ho vincula amb el concepte de ciutat de proximitat.

ESCALA HUMANA

"L'urbanisme per si sol no ho pot resoldre tot i tampoc se li pot exigir, però sí que pot ser un gran facilitador de canvis", reflexiona

l'arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor de projectes arquitectònics a la UPC. "Pensar que els espais han de ser segurs, de lectura fàcil, comprensibles, accessibles... és el que acaba configurant una ciutat de vida quotidiana", afegeix Matilla.

"Una ciutat compacta, de proximitat, és més feminista que una ciutat dispersa, amb espais morts", apunta Bestraten, introduint un altre element clau de l'urbanisme actual i de futur: la

mirada feminista. "No parlem de mesures pal·liatives, sinó de concepció integral i d'un model que no només beneficia les dones, sinó la vida quotidiana de tothom", matisa l'arquitecte en cap de l'Ajuntament de Barcelona.

INFÀNCIA TRANSFORMADORA

De tothom també vol dir dels infants. "Els nens i les nenes són el termòmetre de la qualitat urbana d'una ciutat. Allà on hi poden haver infants actuant de mane-

ra autònoma vol dir que hi ha una bona qualitat urbana", resumeix Matilla. "Són agents de transformació dels grans reptes", insisteix Bestraten. "Una ciutat que és capaç d'incloure els nens i les nenes és un lloc millor", comparteix Beuter.

Passar d'una ciutat nerviosa i estressada a una de més calmada, rebaixant la velocitat dels vehicles i el soroll, fomentant més el valor del silenci, sembla una recepta àmpliament compartida. La pandè-

Madrid, pel retrovisor

● En un moment que les comparacions entre Barcelona i Madrid es fan a tots els nivells, és difícil no fer-ho també en clau urbanística. “Des d’aquest punt de vista, Barcelona és molt millor que Madrid. Ho puc dir amb tot l’orgull. La nostra és una ciutat molt més caminable. La capital espanyola és una ciutat pensada per al cotxe. Té uns parcs impressionants, però camina-la... És hostil!”, reflexiona Sandra Bestraten, presidenta de la demarcació de Barcelona del Col·legi d’Arquitectes de Catalunya (COAC).

“Crec que, en aquests moments, a Barcelona estem fent els deures pel

dials en els quals participem, Madrid no hi és. No és en els debats de quins són els reptes contemporanis que compartim amb les principals ciutats del món. I Barcelona no només hi és, sinó que està liderant molts d’aquests espais”, celebra l’arquitecte en cap de l’Ajuntament de la capital catalana.

Manuel Sánchez-Villanueva Beuter, arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor de projectes arquitectònics a la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC), comparteix la visió de Matilla i Bestraten, afegint que “Barcelona ha fet de la necessitat virtut”. “Per les circumstàncies geogràfi-

“A Barcelona tenim una agenda urbana ambiciosa, contemporània i actualitzada, mentre que Madrid continua amb una agenda caducada”, diu Matilla

que fa als reptes contemporanis des d’un punt de vista ambiental, social, de justícia, d’igualtat, d’habitatge... En definitiva, d’equilibri”, comparteix Xavier Matilla, arquitecte en cap de l’Ajuntament barceloní, que afegeix que “Madrid no ho està fent”. “El fet distintiu és que a Barcelona tenim una agenda urbana contemporània, actualitzada, ambiciosa i de futur, mentre que Madrid continua amb una agenda diria que caducada respecte de què vol dir el desenvolupament urbà sense reproduir models de fa dècades”, argumenta Matilla, que ho il·lustra amb un exemple “simptomàtic”: “A tots els fòrums urbans mun-

ques i polítiques, també en termes de la desigual inversió estatal, la capital catalana ha hagut d’enginyar-se-les per fer una ciutat petita, compacta, però alhora capdavantera. Avui, Barcelona lidera el debat de les ciutats”, remarca Beuter. Un lideratge que s’exerceix “amb un sobreesforç brutal, perquè Barcelona no disposa dels recursos de Madrid”, afegeix Matilla.

Però no es pot caure en el conformisme. Bestraten s’afanya a remarcar que, a nivell de llicències, per exemple, “cal buscar mecanismes més ràpids”. “En això, a Madrid sí que sembla que tot està anant més àgil. Hem d’agafar la penyora i resoldre-ho”, conclou.

mia ens va fer recuperar, durant l’etapa més dura del confinament, la percepció sensorial de la ciutat. Vam tornar a experimentar sentits que teníem oblidats. “Sovint l’espurna que encén la voluntat de canvi és una qüestió d’emergència”, diu Beuter.

COBERTES I ASFALT

I probablement la qüestió d’emergència més important que afronta la metròpoli barcelonina, com la resta de metròpolis del món, són els efectes del canvi climàtic. Hi ha tres paraules conegudes –i temudes– per tothom: “illa de calor”. Ho patim aquests dies de juliol, però cada cop ho patirem durant més temps. L’augment de la temperatura sembla imparabile i les ciutats han de millorar per no generar tanta calor.

“Hem de fer una revolució a les cobertes. Moltes podrien ser verdes. També hem de millorar les ventilacions dels edificis”, afirma Matilla. “Cal fer una rehabilitació integral arquitectònica dels edificis, i per fer-ho podem aprofitar els fons europeus Next Generation”, remarca Bestraten, que destaca que les edificacions també contaminen i que hi ha molta feina per fer. Com també hi ha molta feina per fer a peu de carrer. “Hem de

desasfaltar la ciutat”, demana Beuter, que explica que l’asfalt és un paviment que captura més temperatura. “Podríem tenir paviments molt més filtrants, que a banda de regenerar el cicle de l’aigua redueixen la temperatura”, detalla.

SUPERILLES (I SUPERDEBATS)

Alguns d’aquests paviments, com les llambordes, s’han recuperat en alguna superilla de Barcelona. Concepte de moda, com el de l’urbanisme tàctic, que ha acapatat els debats urbanístics de l’etapa Colau al consistori de la capital catalana. “Hi ha actuacions tàctiques, no urbanisme tàctic”, s’afanya a puntualitzar Matilla quan surt aquesta qüestió a la conversa. “Són un instrument, no un objectiu en si mateix”, afegeix.

Què en podem dir, des d’una òptica professional? Ho preguntem a Beuter, que valora que és “una eina reversible, barata i que permet equivocar-se”. Hi està d’acord Bestraten, que apunta que “permet avaluar, amb un cost baix, transformacions més sòlides”. Ara bé, la presidenta de la demarcació de Barcelona del COAC destaca que, com que s’ha dut a terme una actuació tan generalitzada, “ha fet la sensació que Barcelona estava en obres”. “Entre l’ac-

XAVIER MATILLA

“El cotxe només suporta el 20% dels desplaçaments i ocupa el 60% de l’espai públic. Això és una injustícia”

SANDRA BESTRATEN

“Tothom predica la mirada metropolitana, però cadascú acaba fent el que li interessa per a la seva ciutat”

MANUEL S.V. BEUTER

“L’urbanisme per si sol no ho pot resoldre tot i tampoc se li pot exigir, però sí que pot ser un facilitador de canvis”

tuació ràpida i la definitiva potser hauríem d’intentar que la provisionalitat sigui de segon nivell, amb solucions més cuidades estèticament”, proposa Bestraten. “Algunes coses, com les barreres New Jersey grogues, no és el que més ens hauria agradat a cap de nosaltres, però era l’única solució possible tan ràpida. Han estat actuacions que ens han permès avançar, per exemple cap a la pacificació i les superilles”, replica Matilla.

Superilles. L’altre gran focus de debat. Se n’ha parlat molt i se n’ha escrit més, sobretot des de l’òptica de la mobilitat. “El cotxe només suporta el 20% dels desplaçaments i, en canvi, ocupa el 60% de l’espai públic. Això és una injustícia”, critica l’arquitecte en cap de l’Ajuntament de Barcelona, que alhora admet que molts dels canvis que es persegueixen amb les superilles superen les fronteres administratives de la capital catalana i requereixen una mirada metropolitana que porti solucions més globals. En termes d’urbanisme, però també de mobilitat, és clar.

UNA CIUTAT DE CIUTATS

Que el Bicing s’acabi a Barcelona, que el bus H12 no arribi a l’Hospital de Bellvitge... Són realitats

diffícils de comprendre per la ciutadania i que il·lustren el que en paraules de Matilla és un “déficit col·lectiu de mentalitat metropolitana”. “No pot ser que les ciutats es donin l’esquena quan en realitat les fronteres es podrien recosir de manera força senzilla. La mirada metropolitana la predica tothom, però a l’hora de la veritat, cadascú acaba fent el que li interessa per a la seva ciutat i els seus votants”, lamenta Bestraten. “Malauradament, el marc administratiu és la cotilla que acaba conduint totes les administracions municipals a una mentalitat executiva de caràcter local”, contesta l’arquitecte en cap de l’Ajuntament de Barcelona.

I això ens porta a parlar de la possible institucionalització o no de la regió metropolitana i de la necessitat que aquesta mentalitat regional penetri en la ciutadania. Perquè, “al final, la ciutat la fem les persones”, resumeix Beuter. I en aquest cas, la nostra és una ciutat de ciutats que, per ara, continua buscant l’equilibri de manera poc equilibrada.

Un reportatge d’**Arnau Nadeu**

L'Ajuntament ha posat en marxa un servei d'agents de convivència nocturna que recorda al dels antics serenos. Els agents vetllaran per la tranquil·litat i oferiran ajuda i acompanyament nocturn a dones que així ho reclamin.

Són joves i ensenyen a fer anar el mòbil a la gent gran al carrer

» L'equip de cinc formadors ajuda a treure tot el profit a l'aparell
» El projecte combat la bretxa digital amb els veïns de més edat

TECNOLOGIA ▶ Un equip de joves recorre aquest estiu els carrers de Sant Joan Despí per ensenyar la gent gran a fer servir el telèfon mòbil. Aquesta iniciativa, denominada 'Estiu mòbil', forma part d'un programa de l'Ajuntament per combatre la bretxa digital que afecta els veïns de més edat, i d'aquesta manera augmentar les seves capacitats tecnològiques i digitals i poder treure el màxim profit de l'aparell.

I és que l'escena d'una persona gran que vol fer alguna acció amb el seu telèfon mòbil i no se'n surt és habitual als nostres carrers. Per aquesta raó, el grup de joves contractats per l'Ajuntament oferiran el seu suport fins al final del juliol.

A PEU DE CARRER

La formació es fa de manera itinerant, per carrers, places, mercats i equipaments, on es busca

El servei de suport es porta a terme a peu de carrer. Foto: Ajuntament

gent gran per oferir-los ajuda en cas que no sàpiguen fer alguna acció amb el telèfon mòbil. Des de trucar fins a buscar un número a l'agenda, passant pels tràmits amb l'administració o fer servir Google Maps, aquests seran alguns dels processos que l'equip de cinc formadors intenta-

rà resoldre. Amb tot, aquest projecte forma part del programa 'No et quedis enrere', que el consistori ha posat en marxa per garantir l'accés a les tecnologies de la informació a tota la població. Tot plegat en un context en el qual la digitalització del nostre dia a dia va en augment.

Sant Joan Despí recapta 16.000 euros per a Ucraïna

SOLIDARITAT ▶ Durant els últims mesos, Sant Joan Despí ha portat a terme una campanya solidària per recaptar diners per ajudar al poble ucraïnès, víctima de la invasió russa. Finalment, entre les aportacions de ciutadans, comerços i entitats s'han pogut reunir 12.000 euros, que sumats als 4.000 que l'Ajuntament va aprovar enviar al país de l'est a l'inici del conflicte, fan un total de 16.000 euros.

Aquests diners es lliuraran al Fons Català de Cooperació per a projectes de suport a les víctimes

de la guerra i atendre les seves necessitats humanitàries.

Pel que fa als 12.000 euros donats per la societat civil, aquests es van recollir durant dos festivals benèfics del 30 d'abril i l'1 de maig. A més, diverses associacions han establert files zero als seus espectacles per recaptar diners per a la campanya.

Amb tot, l'entrega simbòlica dels diners va tenir lloc a la gala d'entrega dels Premis Despí, durant la qual l'alcaldeessa, Belén García, va lliurar un xec gegant a un grup de dones ucraïneses.

Reclamen més recursos per a la sanitat pública

La manifestació va començar al Broggi. Foto: Twitter (@ForumSocialBaix)

PROTESTA ▶ Desenes de veïns es van manifestar el 29 de juny a Sant Joan Despí per reclamar més recursos per a la sanitat pública. Havien estat convocats pel Fòrum Social del Baix Llobregat, que està format pels sindicats CCOO i UGT, la Federació d'Associacions de Veïns i Veïnes, l'Associació de Federacions de Famílies d'Alumnes (aFFac), el PSC, ERC i Comuns.

La marxa va sortir des de l'Hospital Moisès Broggi i va finalitzar davant del CUAP de Sant Ildefons, a Cornellà.

La plataforma demana que es recuperi la capacitat diagnòstica i de tractament que s'ha perdut durant la pandèmia a la sanitat pública. "L'objectiu és reduir les desigualtats i atendre millor els col·lectius més vulnerables", afegeixen des del Fòrum.

Per tot plegat, el Fòrum s'adreça a la Generalitat perquè es reprengui l'atenció primària i hospitalària "com a serveis imprescindibles per a la població i per al sosteniment i la permanència d'un sistema sanitari públic, universal i de qualitat".

La recollida d'escombraries s'acaba ara a mitjanit

CONVIVÈNCIA ▶ El servei de recollida d'escombraries finalitza a la mitjanit. D'aquesta manera es vol preservar el descans nocturn del veïnat. Fins ara, el servei de recollida del contenidor gris del rebuig es prestava de matinada, però des del passat dia 8 el servei comença a les sis de la tarda i finalitza, a tot estiar, a la mitjanit.

Pel que fa a la resta de contenidors, és a dir, els del vidre,

plàstics i envasos i cartró, continuen amb els seus horaris habituals de recollida, que solen ser els matins i a les tardes.

Del total de contenidors d'escombraries que hi ha a la ciutat, els grisos són els més nombrosos i els que generen més activitat. En total, a la ciutat es fan 22 recollides de residus fixes cada setmana, incloent-hi els treballs de neteja de l'interior dels contenidors.

Foto: Ajuntament

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

Creu Roja

UCRAÏNA

ENS NECESSITA

COL·LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al **33512**

Envia **SMS** amb la paraula **UCRANIA** al **38088** i dona **3€***

900 104 971

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Manta (individual)

33€ Set cuina (5 persones)

20€ Tendals plàstics 4 x 6 metres

* L'import íntegre (3€ IVA ínc.) del missatge es destinarà a Creu Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, Yoigo, Euskaltel).
Att. client 900 104 971 donatius@cruzroja.es. Pol. Prot. dades
www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhov /
Ukrainian Red Cross Society

Segons va informar el portaveu del PSC i regidor de Mobilitat, Josep Maria Rañé, en declaracions a *Ràdio Desvern*, el servei de lloguer de bicicletes metropolitana aterrarà a Sant Just Desvern el pròxim mes de gener, i tindrà fins a sis punts d'ancoratge a la ciutat.

Llum verda al carril bus d'accés a Barcelona per la B-23

» La Generalitat licita les obres per 19 milions, i duraran 21 mesos
» El nou vial reduirà l'ús del vehicle privat i en limitarà les emissions

MOBILITAT ▶ Era una reivindicació històrica de la comarca i, dues dècades més tard que se'n comencés a parlar, agafa forma. I és que la Generalitat ha licitat les obres del carril bus d'accés a Barcelona a través de la B-23. Ho fa per 19 milions d'euros i per a un tram de set quilòmetres, compresos entre Sant Feliu, Sant Joan Despí, Sant Just Desvern i Esplugues, fins a arribar a Barcelona. Els treballs tindran una durada de 21 mesos, segons el projecte que ha redactat el departament de Vicepresidència i de Polítiques Digitals i Territori.

Amb aquesta actuació està previst que el temps de trajecte dels busos que transiten per aquesta carretera -com ara l'E30 o l'L61 i l'L64- es redueixi 15 minuts en hora punta. A més, la voluntat del Govern és limitar l'ús del vehicle privat. De fet, el concurs públic per a les obres s'emmarca en l'estratègia de la Ge-

El 2007 la PTP va fer una prova de com funcionaria el carril bus. Foto: PTP

neralitat de reduir una quarta part l'ús del vehicle privat a l'àrea metropolitana. De fet, la voluntat és afavorir la circulació dels autobusos interurbans i potenciar-ne l'ús.

És per aquest motiu que la realització d'aquest carril bus era una de les principals reivindicacions de la Federació Empresarial Catalana d'Autotransports de Viatgers (FECAV). Qui també

es mostra molt favorable a aquesta actuació és la plataforma de Promoció del Transport Públic (PTP), que destaca que el nou vial reduirà l'emissió de 2.600 tones de CO₂ i estalviarà 3.000 hores diàries de temps de desplaçaments dels viatgers.

Per la seva banda, Esplugues, Sant Just i Sant Joan també han reiterat en diverses ocasions la necessitat d'habilitar aquest carril.

Sant Just reaprofitia més de 800 menús aquest any

SOLIDARITAT ▶ En el marc del programa 'Sant Just aprofita el menjar', des d'inicis de l'any s'han redistribuït un total de 858 menús. Es tracta de menjar que sobra a escoles i residències del municipi, que és repartit per l'empresa Solidança entre persones amb menys recursos o en situació de dependència.

La campanya té la finalitat d'evitar el malbaratament alimentari i, de retruc, ajudar a aquells que ho estan passant malament i que no poden garantir els àpats.

Pel que fa a l'any passat, la iniciativa va ajudar a repartir 1.761 d'aquests menús solidaris, el que significa el reaprofitament d'uns 352 quilograms de menjar en bon estat.

Enguany hi estan participant les tres escoles públiques de Sant Just Desvern, l'escola bressol municipal Marrecs i la residència Vitàlia. De fet, com som a l'estiu, ara només s'estan recollint els excedents de la residència, i a partir del setembre es reprendrà l'acció a les escoles, amb la tornada a les aules.

La ciutat escalfa motors per a una esperada Festa Major

La cultura popular tindrà un paper especial a la celebració. Foto: PSC

TRADICIÓ ▶ Han estat dos anys de pandèmia i restriccions, i des de fa uns mesos tot sembla que torna a poc a poc a la normalitat. Hi ha ganes de recuperar la vida d'abans, i en aquest sentit Sant Just està enllestint els últims detalls per viure la seva Festa Major, que entre el 3 i el 7 d'agost omplirà la ciutat d'alegria i activitats per a tothom.

Una cita que comptarà amb noms propis, com ara el de l'escultor i veí de Sant Just Desvern Jaume Plensa, que farà el pregó el 3 d'agost, com a colofó al seu

any farcit d'homenatges i reconeixements a la seva trajectòria, entre els quals hi ha el premi de Català de l'Any.

Per altra banda, una de les principals novetats d'enguany és que els concerts i les barraques juvenils passen a instal·lar-se al carrer de Narcís Monturiol, tal com avança *Ràdio Desvern*. Amb tot, la festa oferirà un mix d'activitats del cultura popular i tradicional, amb altres de més noves a casa nostra, com ara una festa Holi o un concurs d'enfilarse a caixes de cervesa.

Foto: Guardia Civil

Abusava de menors a través d'enganys a les xarxes

SEGURETAT ▶ La Guardia Civil ha detingut un veí de Sant Just per presumptament abusar sexualment de menors i enregistrar-ho. L'acusat, segons el cos armat, s'hauria fet passar per representant de *gamers*, famosos entre els joves per la seva habilitat a l'hora de jugar als videojocs i autèntics referents per a molts menors.

La investigació va arrencar fa un any a partir de la denúncia de

la mare d'un menor a Castelló de la Plana. L'arrestat presumptament feia servir els xats dels videojocs online i les xarxes socials per contactar amb els menors, guanyar-se la seva confiança a través de regals. El pas següent era mostrar-los pornografia i animar-los a fer diferents actes sexuals mentre eren gravats sense el seu consentiment.

La policia ha trobat 105 vídeos pedòfils a casa de l'arrestat.

Identificar-los
amb **XIP i XAPA**
és la teva obligació

i en cas de pèrdua,
**pot ser la seva
salvació!**

US DESITGEM UNA BONA
Festa Major
La Reina de les Festes

Del 28 al 31 de Juliol de 2022
Sant Esteve Sesrovires

Ajuntament de
Sant Esteve Sesrovires

#FMSesrovires22
#Sesrovirencament

PREGÓ AMB CHARLIE PEE
Divendres 29

CONCERT JOVE TRIBADE
Divendres 29

ORQUESTRA MONTGRINS
Dissabte 30

ESPECTACLE MUSICAL
"WE LOVE QUEEN"
Diumenge 31

QR CODE: [PROGRAMA I WEB](#)

GERMANS HOMS
DES DE 1852

**LLOGA 3 DIES
I PAGA'N NOMÉS 2**

Tarifa caps de setmana
Lloga la màquina un divendres i torna-la dilluns, pagant només 2 dies.

LLOGA ONLINE
www.homs1852.com

DIY D'HOMS
DO IT YOURSELF, FES-HO TU MATEIX!

3x2
CAP DE SETMANA

Francesc Layret, 10 Mataró · 93 754 19 31 · info@homs1852.com · [f](#) [in](#) [t](#) [v](#) [y](#) @homs1852

El programa de televisió BenvinGUST va emetre a principis del juliol l'episodi dedicat a Sant Just Desvern. El presentador de l'espai, Jordi LP, va estar acompanyat per la cantant local Roma Rodríguez i va acabar visitant el restaurant El Mirador.

Els Premis Despí guardonen quatre comerços de Sant Joan

SANT JOAN DESPÍ ▶ En el marc de la Festa Major de Sant Joan Despí, l'Ajuntament va lliurar els Premis Despí, uns guardons que reconeixen la tasca i la trajectòria de comerços, empreses, entitats i persones de la ciutat.

En aquest sentit, els premis van recompensar la feina de quatre botigues molt estimades pels veïns i que s'han convertit en autèntics referents. Es tracta de Carns J&J, una carnisseria del carrer del Bon Viatge "amb una filosofia basada en la recerca d'un producte de proximitat", destaquen des del consistori.

Per altra banda, la perruqueria Toni Perruquer va rebre també un guardó, en aquest cas perquè "ha estat testimoni de l'evolució de l'eix comercial del carrer del Bon Viatge". Una altra de les premiades va ser La Tienda de Manoli, una botiga de roba i complements per a dones situada al carrer Francesc Cambó, i que és tota una referència per al veïnat.

Les quatre botigues no van

Foto de família dels premiats. Foto: Aj. de Sant Joan Despí

ser les úniques premiades durant la gala d'entrega dels guardons, que es va celebrar en el marc de la Recepció d'Entitats, un espai de trobada amb el teixit associatiu que va conduir l'artista Bruno Oro, que també va fer el pregó de les festes.

En aquest sentit, el regatista i medallista olímpic Jordi Xammar es va endur un guardó, a més de Ray Electric Motors, empresa de fabricació de motos

elèctriques de Vallespir "compromesa amb la mobilitat sostenible". També va resultar premiada Europastry, empresa líder en el sector dels forns.

Pel que fa a les entitats, el consistori va distingir l'Associació d'Amics del Ball Chatango, el Foment Cultural i Artístic, el Levante las Plana de futbol i el grup de voluntaris del programa de ràdio Connectat amb la vida, de Ràdio Despí.

Equilis es ven el Finestrelles Centre per 127 milions

ESPLUGUES ▶ El fons belga Equilis ha venut el centre comercial de Finestrelles per 127 milions d'euros a Frey, un altre fons especialitzat en l'explotació d'aquestes grans superfícies comercials. El digital *elEconomista*, a més, publica que el comprador preveu uns ingressos de 8 milions l'any.

El de Finestrelles és el centre comercial a l'aire lliure més nou de l'àrea metropolitana. Va obrir el 2018 i va significar el primer projecte d'Equilis a Espanya.

El centre compta amb una superfície de 100.000 metres quadrats construïts i una de llogable de 39.000, dels quals s'espera que s'omplin al 96%.

Darrere de l'operació hi ha Cushman & Wakefield, que és qui ha assessorat el fons Equilis. També és la immobiliària que s'encarregaria de la venda d'un altre centre comercial de la comarca, l'Splau, a Cornellà, que segons diverses fonts del sector estaria en venda per 350 milions d'euros.

El centre comercial va obrir el 2018. Foto: Finestrelles Shopping Center

No hi donis més voltes.

Millors assegurances a millors preus a Fénix Directo

TERCERS
des de
200€

Citroën DS4-1.6 VTI 120 Design SP 120CV.
Preu anual orientatiu amb bonificació.

Truca al
902 44 76 44

FÉNIX DIRECTO

Segur que sí

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

[Dona ahora](#)

Cuenta bancaria:

ES69 2100 5731 7202 0041 1957

 **Ayuda
en Acción**

Bàsquet | Aina Ayuso, or en 3x3 als Jocs del Mediterrani

La jugadora santjustenca ha guanyat la medalla d'or al 3x3, en la categoria sots 23, als Jocs del Mediterrani disputats a Oran (Algèria), superant per un ajustat 12-11 a França a la final. Aina Ayuso, que va anotar 4 partits en el partit decisiu, ha format equip amb Natalia Rodríguez, Helena Pueyo i Carolina Guerrero.

Un pas més cap a la igualtat

» La mesura de govern 'Esport i Gènere' ofereix un full de ruta per reduir les diferències de gènere
 » "El feminisme i la igualtat és una qüestió de tothom", proclama Amanda Gutiérrez, de FUTPRO

Toni Delgado
BAIXLOBREGAT

"Participo en reunions amb clubs, entitats, federacions... I molts cops soc l'única dona o n'hi ha, com a molt, dues o tres. Aquest, però, no és el problema. El feminisme i la igualtat són una qüestió de tots i totes. El conflicte és que els homes amb poder de decisió per triar la direcció de l'esport femení no tenen encara perspectiva de gènere i realment no volen, en el nostre cas, que el futbol femení continuï avançant", enraona Amanda Gutiérrez (Fundació AE Prat), presidenta de FUTPRO, el primer sindicat dedicat al futbol femení. Ho fa al Museu Olímpic i de l'Esport durant la presentació de la mesura de govern *Esport i Gènere*.

Impulsada des de l'Institut Barcelona Esports i amb el su-

port de l'Àrea de Drets Socials, Justícia Global, Feminismes i LGTBI, la iniciativa fa una diagnosi de l'esport amb perspectiva de gènere i ofereix un full de ruta per reduir les diferències de gènere en l'esport. Vol ser un referent en igualtat de gènere.

LES NOVETATS

"Aquest tipus de mesures ajuden moltíssim, no només al fet que hi hagi més dones als càrrecs de poder, sinó perquè els homes que hi hagi tinguin perspectiva de gènere, tan necessària. Les futbolistes tenim els pitjors horaris d'entrenament. Jo soc amateur i a la Fundació AE Prat sí que ens exercitem en l'horari que hem triat nosaltres, però abans havia patit les hores més dolentes. També hem de pagar per competir. Fins i tot a Preferent, mentre que els homes no ho feien. No té cap lògica", amplia Gutiérrez.

Una participant de l'última edició de la Marató de Barcelona. Foto: BCN Esports

La mesura de govern Esport i Gènere és "pionera", segons els promotors i promotores, i s'executarà durant els pròxims tres anys. En concret, fins al maig de 2025 es desenvoluparan 52 accions, distribuïdes en sis línies de treball: sostre de vidre, promoció de la pràctica esportiva, esdeveniments esportius, canvi institucional, equipaments esportius i esport a l'espai públic.

A Barcelona "encara és més freqüent" la pràctica esportiva entre homes que entre dones. La mesura contempla actuacions com el reconeixement i la visibilització de les dones en els càrrecs directius amb la creació d'una nova categoria de Premi Dona i Esport; més programes de foment de la pràctica esportiva per dones; la incorporació de la perspec-

tiva de gènere en els processos de contractació i de subvenció; la formació i el suport a les entitats en la prevenció de les violències sexuals i en l'elaboració de plans d'igualtat; la incorporació de la visió de gènere al disseny dels equipaments esportius; o la consolidació de Barcelona com un referent en l'assoliment de fites esportives femenines.

el valor de la proximitat

100.812

usuaris únics metropolitans

Octubre '21 OJD

166.566

pàgines vistes

Octubre '21 OJD

línia

el diari metropolità

liniatarxa.cat

grup comunicació21

EMERGÈNCIA CLIMÀTICA

**AJUDA'NS A PROTEGIR
EL PLANETA**

#EmergenciaClima

Necessitem la teva firma!

Vicente Ferrer

Més info a:
www.fundacionvicenteferrer.org

T'han acusat d'un crim terrible i et trobes en un parc ple d'atraccions que amenacen la teva vida. Busca la manera de sobreviure a PS 4 i 5 i Switch.

No t'ho perdís

Foto: Twitter (@bcncultura)

Sardines & Rumba

La Caseta del Migdia de Montjuïc torna a acollir aquest estiu la proposta Sardines & Rumba. Des del 13 de juliol i fins al 31 d'agost, aquest espai barceloní serà l'escenari dels concerts de rumba del grup Arrels de Gràcia, que el públic podrà gaudir mentre tasta les millors sardines a la brasa. Les nits de dimecres, doncs, es convertiran en les millors de la setmana. A més, com que l'activitat començarà a les vuit del vespre (i s'allargarà fins a la una de la matinada), els assistents podran veure la posta de sol amb una de les millors vistes de la ciutat.

Famosos

"Em retiro", deia fa uns dies Rigoberta Bandini a *La Resistencia* de Movistar+. "Em retiro una estona llarga", matisava tot seguit, deixant una mica més tranquils el presentador, el públic i tots els fans. L'anunci de Paula Ribó (Barcelona, 1990), així es diu en realitat, arriba de forma inesperada, després d'haver viscut l'any més intens de la seva carrera, com a mínim a nivell mediàtic. La seva participació al Benidorm Fest, el festival de preselecció d'Eurovisió, la va acabar de catapultar a la fama i de consolidar un èxit que s'havia començat a cuinar el 2020, amb la cançó *In Spain we call it soledad*. Ara, l'artista ha detallat a Instagram que publicarà "una cosa rodona" i farà el final de gira durant la tardor, i que, després, se n'anirà "a viure a sota d'un cocoter per crear més cançons". D'altra banda, acaba de publicar *Así bailaba* amb Amaia Romero. Un hit més a la llista.

La fitxa

QUI ÉS? R I G O B E R T A B A N D I N I

ÉS FAMOSA PER... Ser una de les noves cantants de moda
El Benidorm Fest la va acabar de catapultar a la fama

QUÈ HA FET? Anunciar una retirada temporal
"Em retiro una estona llarga", ha dit a 'La Resistencia'

A LES XARXES... Desconcert
Titulars i declaracions fora de context han confós els fans

Llibres

El Mag
Colm Tóibín

1933. Thomas Mann i la seva dona abandonen Alemanya anticipant l'horror del nazisme. Ell és l'escriptor més famós del seu temps, però quins secrets oculta? *El Mag* explica la història d'un home imperfecte i ambivalent. L'home que amb l'esclat de la Primera Guerra Mundial va situar-se al costat fosc de la història. El pare de sis fills que va amagar la seva homosexualitat.

Teatre

Negatius
Sílvia Navarro

Un projecte que aborda la figura de Robert Capa des d'una òptica de ficció. La trama repassa els fets més rellevants dels fotoreporters de guerra Gerta Pohorylle i Endre Ernő Friedman (creadors del pseudònim R.C.) i també porta a debat com ha canviat la concepció d'aquestes figures amb el pas del temps.

A la Sala Flyhard de Barcelona.

Música

Això no para
Cala Bera

El grup de "rap combatiu" (així es defineixen) Cala Bera ha publicat aquest mes de juliol el seu segon àlbum de llarga durada. Dos anys després de *Volum 1* (Flufi Records, 2020), els del Penedès tornen amb *Això no para* (Flufi Records, 2022), un disc que recull set cançons en català. Entre aquests nous temes destaca una col·laboració amb el DJ Plan B: *Lliçons*.

Pelis i sèries

Elvis
Baz Luhrmann

Un repàs per la vida i l'obra d'Elvis Presley (Austin Butler) a partir de la seva relació amb el coronel Tom Parker (Tom Hanks), el seu enigmàtic mànager. La pel·lícula explica des de l'ascens del mític cantant fins al seu èxit sense precedents, en un context de canvis als Estats Units. I, enmig de tot plegat, hi ha Priscilla Presley (Olivia De Jonge).

ESTILS DE VIDA

Vigila amb els gelats

Foto: Pexels

ALIMENTACIÓ

Amb aquesta calor, a qui no li ve de gust un gelat? Tan refrescant, tan dolç... A més, n'hi ha de tots els gustos, mides, colors i olors, així que és fàcil trobar el "teu" gelat. Però, com en tot a la vida, no se'n pot abusar. Ara que som a l'època de l'any en què, per raons òbvies, es consumeixen més gelats, la Universitat Oberta de Catalunya (UOC) recorda alguns aspectes no tan dolços dels gelats i ens proposa alternatives.

Les expertes Mariona Bolfegó i Montserrat Rabassa, professores col·laboradores dels Estudis de Ciències de la Salut de la UOC, expliquen que els gelats a base d'aigua, de llet o de nata tenen molt sucre, "com a mínim un 20% o un 30% del pes total". A més, tot i que són refrescants, no alleugen la set, sinó al contrari: la incrementen. A l'hora de triar un gelat (perquè difícilment hi podrem renunciar del tot), hem de tenir en compte que "com menys ingredients, millor"; és a dir, hem d'evitar els ultraprocesats. Si els podem preparar a casa, amb fruita triturada i congelada, també millor. I una alternativa saludable són els iogurts gelats amb una base que sigui 100% iogurt natural. N'hi ha als supermercats, diuen des de la UOC.

Les claus

MASSA SUCRE

Els gelats a base d'aigua, de llet o de nata tenen massa sucre: sol ser un 20% o un 30% del seu pes total

FAN VENIR SET

Tot i que són molt refrescants, els gelats no alleugen la set, sinó que tenen l'efecte contrari: la incrementen

INGREDIENTS

Com menys ingredients tingui la composició d'un gelat, millor: hem d'evitar els ultraprocesats

IOGURTS GELATS

Una alternativa saludable són els iogurts gelats amb una base que sigui 100% iogurt natural

Foto: Pexels

**Amb amor
i responsabilitat**

**... ADOPTA
als que han estat abandonats**

NO VESTIM DE DOL ELS NOSTRES BOSCOS

UNA IMPRUDÈNCIA ENS HO CREMA TOT

incendis.gencat.cat

Diputació
Barcelona

1822
2022

112 emergències

Fem-ho / BE
TOT
POSSIBLE

Generalitat
de Catalunya